

Szent fényt hagyott maga után

/Gülch Csaba, Kisalföld, 2003-07-06/

Negyedszázada, 1978-ban Pannonhalmán halt meg Mécs László. A premontrei pap-költő a negyvenes években, a bujdosás idején a csornai rendházban lakott, ahol szerzetestársai nemrégiben ünnepséggel emlékeztek rá.

Horváth Lóránt Ödön prépost prelátus, premontrei apát diákként találkozott először Mécs László verseivel, lelkesen szavalta azokat. Aztán a sors novícius korában Csornán személyesen is összehozta a költővel.

- Negyvenöt után Mécs Lászlónak bujdosnia kellett, így volt egy szobája - amit ma emléktábla jelöl - a csornai rendházban is. Emlékszem, egyik nap magiszterünk felhívta a figyelmet, hogy délután jeles vendégnek örvendhetünk; valóban, a vacsoránál megjelent a költő.

Az első találkozás

A közös étkezés és ima után elszavalta a Bakonyi látomás című versét, ami igazi premier volt, hiszen, mint szavaiból kiderült, akkor hangzott el először közönség előtt - emlékezett az első személyes találkozásra az apát. - Magasztos élmény volt hallgatni ezt a költeményt, amelyben egybefonódik a magyarság sorsa a saját sorsával. Mécs László egy szlovák népdal dallamára el is énekelte nekünk. Jóval később, amikor Győrbe kerültem teológiai tanárnak, többször meglátogattam Pannonhalmán Fényi Ottóval, aki az Üzenet című válogatott kötetének egyik szerkesztője volt.

Pannonhalma Mécs Lászlónak a csendet, az illatos erdőt, a gombászást jelentette, a nyugalmas visszavonulást, amelyből újabb és újabb versek születtek.

Őrzik a párnát

Szent Márton hegyén halt meg. Csornai rendházunkban őrizzük azt a kék-fehér hímzett párnát, amelyen az utolsó órában feje nyugodott.

Horváth Lóránt Ödön apát szerint azért tartották veszélyesnek Mécs Lászlót, mert „költői hangja a kezdetektől nagyon népszerű és tekintélyes volt, mindig kimondta az igazságot”.

Lenyűgöző volt meggyőző ereje

- Szuggesztíven, végtelen meggyőző erővel tudta előadni saját verseit. Lenyűgözött mindenkit, még azokat a francia hallgatókat is, akik egyik ottani felolvasóján - egy kis nyersfordítás segítségével - magyarul hallhatták verseit. Szállóigévé váltak sorai: „vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!”, vagy „e fiúkért valaki felelős”. Sokan, akik mondják, nem is tudják, hogy ezek a sorok tőle származnak. Költészetében sajátosan bensőséges kapcsolatot fejez ki Isten, az ember és a természet között. Szerinte minden szép, amit a Mindenható alkotott, és az ember azért van, hogy felfedezze teremtőjét és rácsodálkozzon a műre.

Feledni nem szabad, ő mindenkor időszerű

Emlékünnepségünkön Korzenszky Richárd bencés perjel hangsúlyozta: Mécs Lászlót nem szabad feledni, mert ő mindenkor időszerű. Ehhez én hozzátenném, vele megvalósult, amit egyik versében írt: „szent fényt hagyott maga után”.